

Samuel Pennynck

Leestijd 4 — 7 minuten

BITBYBIT, MOVEDBYMATTER i.s.m. Collectif Malunés

De wankele levensbalans van twee broers als leidraad voor het heruitvinden van een klassieke circustechniek.

In een kleine en intieme tent fungeert 'de brug', een smalle houten constructie die een meter boven de vloer zweeft, als speelveld waarop de levenslijn wordt geschreven van twee broers die elkaar tijdens het proces van het volwassen worden zowel afstootten als aantrokken. Deze dynamiek wordt in BITBYBIT verschillende keren letterlijk onderwerp van de figuren en beelden die de trucs uitbeelden. Niet alleen op technisch niveau, maar ook op vlak van compositie scheren ze hoge toppen, en roepen herinneringen aan grootse schilderijen op. De broers leggen zichzelf grote beperkingen op qua bewegingsruimte door de smalle brug, waardoor ze genoodzaakt zijn om 'out of the box' te denken. BITBYBIT ontstond uit een samenwerking tussen MOVEDBYMATTER en Collectif Malunés. Regisseur Kasper Vandenberghe, dramaturg Matthias Velle en artiesten Vincent en Simon Bruyninckx staken de koppen bijeen. Voor deze circusvoorstelling doen ze onderzoek naar het hoe, het wat en het acrobatisch potentieel van het tandhangen, een klassieke, nostalgische circustechniek.

Tandhangen stamt uit het traditionele circus en wordt tegenwoordig zelden nog uitgevoerd omwille van zijn spectaculaire karakter. In BITBYBIT wordt de oude techniek echter gerevitaliseerd in een hedendaagse circuscontext. Beide artiesten hebben een mondstuk die de gehele mondholte vult vullen worden touwen gehangen via musketons die de De gebroeders Bruyninckx buiten het tandhangen nie

ACTUALISATIE RECENSIES
 ABONNEER MULTIMEDIA
 ARCHIEF MULTILINGUAL

tegengewicht te gebruiken en al dan niet bestaande acrobatische trucs anders, en af en toe zelf beter, uit te voeren. Zo staat Vincent op de rug van zijn broer met, naast de voeten op de rug, het koord tussen de monden als extra 'lichaamscontact'. Hierdoor kan de ene broer de andere besturen en wordt de andere zijn rug hol getrokken met de tanden zodat een sadomasochistisch moment wordt gecreëerd. Een ander voorbeeld is het 'simpele' staan van de ene op de knieën van de ander waarbij ze allebei achteroverleunen met als anti-zwaartekracht middel louter het koord tussen de mondstukken in plaats van de klassieke armen als verbindingsmiddel. Ze gaan hierbij ook dwars op de brug staan waardoor ze beiden over de hoogte ernaast hellen en de spanning opnieuw stijgt.

Limieten zijn er niet en beide spelers zijn ervan overtuigd dat er nog zo veel meer mogelijk is, voorbij de grenzen die zij nu aftasten. Hun lichamen raken verbonden door de koorden die het ene moment onder spanning staan tussen hen beiden en het andere moment gecontroleerd worden door Simon, waardoor hij Vincent als een ledenpop kan sturen. De neutrale, bijna sobere kostuumkeuze zorgt naast het tonen van de spelers als echte mensen eerder dan circusartiesten, voor een intieme en gevoelige sfeer. Zo tonen ze het 'spectaculaire' tandhangen op een humane, toegankelijke en subtiele manier die bewondering kan wekken bij jong en oud.

De houten brug kan gezien worden als symbool voor het smalle koord dat boven de leegte hangt waarin ze dreigen te vallen indien ze elkaar niet vertrouwen, elkaar verliezen of niet langer in zicht hebben. Alleen is de brug niet alleen een symbool, het gevaar is reëel. Er heerst een constante spanning in de tent die je steeds op het puntje van je stoel doet zitten. Een uiterste concentratie en lichaamsbeheersing is duidelijk zichtbaar bij de broers. Een kleine inschattingsfout en het evenwicht kan al snel overhellen naar één kant. Dit wankele balanceren met en door elkaar draagt bij tot de verbeelding van hun broederschap.

Simon en Vincent Bruyninckx, beiden geschoold in circus, spelen een duet die hen nu eens ver van elkaar, dan weer dicht bij elkaar brengt. Ze hebben wat hen verbindt in het circus gevonden: elkaar. Hun band speelt zowel in het creatieproces als in de uiteindelijke voorstelling een grote rol. De spelers zijn verbonden door hun jeugd, broederband, de gemeenschappelijke passie voor circus en nu door de touwen die hen verbinden via de mondstukken. Risico, evenwicht en balans zijn doorheen de voorstelling steeds het centrale thema. De ambient soundscapes van Dijn Sanders brengen de energie een extra dimensie bij en functioneren perfect als achtergrond voor de soms trage, gevoelige en soms snelle, ritmische bewegingen. Het wisselende tempo van de choreografieën vloeit als vanzelf samen met de soundtrack. De kus of de 'bouche à bouche', zoals de makers het noemen, vormt het sluitstuk van de voorstelling. Het steeds aanwezige koord wordt verwijderd en de bits worden rechtstreeks aan elkaar vastgehaakt. De twee mannen komen mond aan mond, neus aan neus te staan. Ze staan midden in de tent, centraal op de brug en de lichten doven. Een integer duet ontstaat zodra ze elkaars lichaam net niet of net wel aanraken. Ze staan intiemer dan ooit tevoren tegenover elkaar, de fysieke grenzen vervagen. In die finale 'infinite swing' worden wonden worden gezalfd maar ook weer opengereten, uitgewisseld en circulaire patronen worden herhaald aanvoelen. De kus die geen kus is (ver)vormt de onei

ACTUA RECENSIES Q
 ABONNEER MULTIMEDIA
 ARCHIEF MULTILINGUAL

golvende choreografie.

De artiesten bescapen het moment tussen het net niet uit evenwicht vallen en het verliezen ervan. Ze zoeken naar balans, duidelijkheid, liefde en vertrouwen op de letterlijke en figuurlijke smalle strook en walsen daarbij afwisselend nonchalant en vol spanning over de brug heen. Simon en Vincent gebruiken, bescapen, controleren, bevechten en verzorgen elkaar zoals alleen broers dat kunnen.

BITBYBIT speelt nog op de Zomer Van Antwerpen tot en met 31/07 en na de zomer nog in CC De Spil in Roeselare, De Warande te Turnhout en op Theater op de Markt in Neerpelt.

KRIJG JE GRAAG DRIEMAANDELIJKS ENKELE LONGREADS IN JOUW BRIEVENBUS? NEEM DAN EEN ABONNEMENT.

REGELMATIG ONZE NIEUWSTE ARTIKELS IN JOUW INBOX?
SCHRIJF JE IN OP ONZE NIEUWSBRIEF.

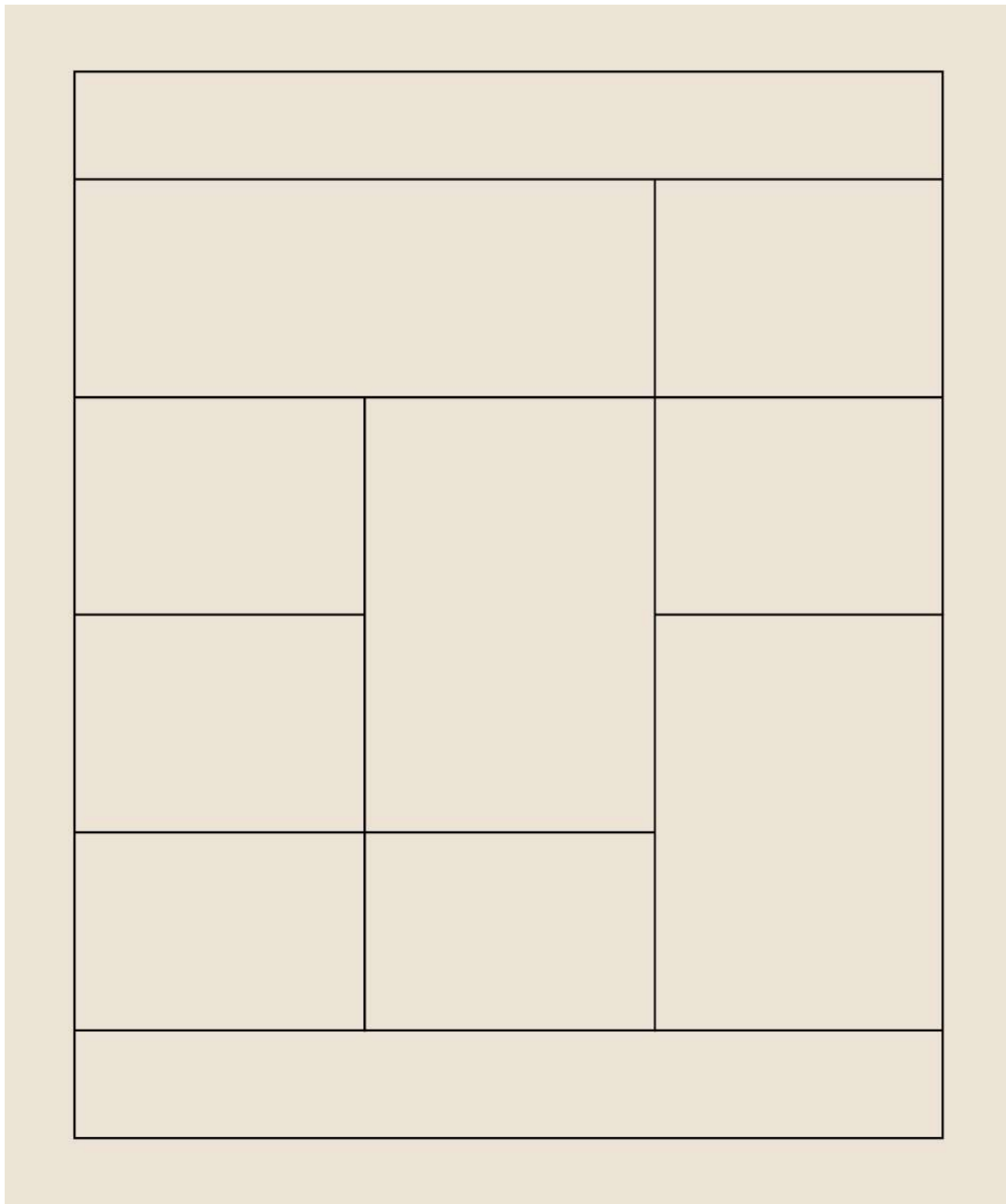
e-mail

JE LEEST ONZE ARTIKELS GRATIS OMDAT WE GELOVEN IN VRIJE, KWALITATIEVE, INCLUSIEVE KUNSTKRITIEK. ALS WE DAT WILLEN BLIJVEN BIEDEN IN DE TOEKOMST, HEBBEN WE OOK JOUW STEUN NODIG! STEUN ETCETERA.

RECENSIE

14.07.2021

ACTUA RECENSIES
ABONNEER MULTIMEDIA
ARCHIEF MULTILINGUAL

RECENT VERSCHENEN

- ACTUA
- ABONNEER
- ARCHIEF
- RECENSIES
- MULTIMEDIA
- MULTILINGUAL

Serenada – Louis Janssens / Desnor

Weltschmerz op tentoongesteld matras

Joost Segers

Ook kunstcritiek heeft recht op duurzaamheid

Open brief aan de podiumsector

HISTORIEK
REDACTIE
PARTNERS

VERDEELPUNTEN
ADVERTEREN
CONTACT